

**מאה וחמישים אלף
אישי יצאו לרחובות,
השתוללו משמחה
והתפרקו בעקבות
ניצחונה של מכבי
תל-אביב על
אלופת ברית-מ**

קדניבל הנדורסל

אליליו החדשים. אפילו שוטרי מיסמר הגבול הגבוהים והחסונים לא יכלו להמון המשתולל. שריקת-הסיום של המישחק, באולם הכדורסל של העיירה הקטנה וירטון, שעל גבול בלגיה-ליכטנשטיין, נתנה את האות להתחלת ההשתוללות הגדולה ביותר בשנים האחרונות בארץ. כולם רצו לחוש, לגעת ולמשש את הניצחון המדהים. אישי-ציבור, ראשי-עיריות ומנהיגים פוליטיים לא שאפו. מאז יום התמישי שעבר, אלא להצטלם ליד אולסי פרי, ללחוץ את ידו של ברודי, או לפחות לחבק חיבוק דוב, לעיני המצלמות, את מוטי ארואסטי הצעיר.

מה הם רוצים ממיקו? צעקה שושנה ברקוביץ, אמו של מיקי ברקוביץ. היא ניסתה לפלס לעצמה דרך בין מאות האוהדים שפרצו קדימה בשעטה ברגע שבו נפתחה דלת מטוס אל-על, ומ' תוכו הגיחו הגיבורים המוכתרים הטריים ביותר של מדינת ישראל — כדורסלני מכבי תל-אביב. יחד איתה נרמסה בגולי האוהדים, ש' שילחו מעליהם כל רסן, גם רעיית נשיא המדינה, נינה קציר. "מה קורה כאן?" שאלה אשת הנשיא ללא הרף את שומרי ראשה, שהקיפוה בטבעת הדוקה וניסו לשמור שלא תמער בריצה המבוהלת ל-עבר כבש המטוס.

איש לא יכול להתאפק. ראשו המתול-

רוקדים במים קבוצה של אוהדים, בתוכם חיילים אחדים, זינקה למים הקרים של הבריכה בכיכר מלכישאול, ושם פרצה בריקודים ובצווחות-שימחה, כשהם דוחפים זה את זה ומנסים להפשיט את הבחורות האוהדות, שאף הן לא חששו מקבל זלקת-ריאות וסמכו על האווירה החמה.

פיסות-נייר טבולות בויעה, ספגו אלפי נשיקות קולניות, מאות חיבוקים ועשרות לחיצות-יד. "המישחק עצמו היה פסיק לעומת מה שעברתי כאן," אמר אחד מהם, וביטא בכך את הרגשת כולם. על הרגעים המרגשים ביותר שלהם, הדקות המפחידות ואותם שברירי-שניה שלא יישכחו מליבם לעולם, סיפרו כדור-סלני מכבי לכתב העולם הזה, שנאלץ להידחק בעד חלון הקבוצה החזרת מלוד לתל-אביב, והיה מוקף מאות מכוניות של אורחים, שלא חדלו לצפור ולצעוק.

הבינו על מה כל המהומה סביבם היו ת' שחקנים האמריקאים של מכבי תל-אביב. בוב גריפין הצנום נראה המום בנמל' התעופה. "אפילו בארצות-הברית לא היו עושים דבר כזה," מילמל.

וכמו תמיד, גם הפעם, הצלחנו לנצח בעזרת אמריקאית" הייך רבין, ורלף קליין, המאמן, הסביר לו כיצד בונים מישחק. "זה כמעט כמו בצבא," אמר, "מותר להפ' סיד קרב אחד, אבל אסור לוותר על ה' מילחמה."

"ידעתי שאני בהיסטוריה!"

מינחמה אכן התחוללה בתל-אביב, בליל השימחה שלא יישכח במהרה. רק בכוחות מוגברים הצליחו ה' שים את חלומם — לגעת בכל מחיר, להשיג אוטוגרף ולהגיד, "כל הכבוד" ל-גיבורים שלהם. כיאה לשמם ההיסטורי, מכבים, עמדו שחקני מכבי בגבורה בפני כל מי שהצ' ליה להתננו עדיהם. הם חייכו, חתמו על

"מכבי לשילטון" צהלו אוהדים נרגשים וסתם אזרחים, שהפכו בן-לילה אוהדים שרופים של קבוצת מכבי תל-אביב ושל מישחק הכדורסל. קבוצה זו של אוהדים, בכיכר מלכישאול, הניפה אגרופים ושגאה: "ויווה מכבי!" כשהם נושאים זה את זה על כתפיהם. **צילום: פיטר פן**

תל של אולסי פרי שחוסה-העור ביצבץ בפתח המטוס — וזה הספיק בהחלט לעם ישראל הנרעש.

מחסומי המישטרה הופלו מייד. השוטר רים נהדפו הצידה. ילדים כמעט שנחנקו בצפיפות האיומה. הקהל הרב שבא על שערי בית-הנתיבות הריח את בואם של